

РЕШЕНИЕ

№ 2447

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3225** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия, със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, чрез адв. Г., срещу Решение № Р. 3000-364/01.03.2022 г. /32-69104 на директора на Териториална дирекция Митница П..

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, издадено при нарушение на материалния закон, съществени нарушения на административно-производствените правила и при неправилно възприета фактическа обстановка. Твърди се, че декларираната митническа стойност съответства на реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза. Сочи се, че не е въведено изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, декларираната стойност е реална, стоките са закупени, заприходени и осчетоводени именно по цената, която е била обявена при вноса, тази цена е реално заплатената от вносителя „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия. В случая, не се касаело за некоректно деклариране с цел избягване заплащането на мито, както неправилно било прието в оспорваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. В представени писмени бележки от 01.04.2024 г. излага подробни

аргументи относно основателността ѝ. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД Митници - П., чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, не взема участие в производството.

Съдът, като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища и събраните доказателства, прие за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2020 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 25.11.2020 г., след подадена от „О. фууд трейд Л.“ Г. (вносител) митническа декларация MRN 21BG003009092744R0/25.11.2020 г. /л.48 и сл./ са поставени под режим „допускане за свободно обръщение, с цел крайно потребление“ пресни зеленчуци, с произход Република Турция, от които:

-под № 1 домати тип „Череша (Cherry Crop 2020)“ – 1008 кг нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 3864.29 лева, преизчислена в € /100 кг., на 196,01 € /100 кг. Определена от Европейската комисия за дата 25.11.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Турция 44,90 € /100 кг. След сравняване със С. на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 587,49 лв.

-под № 2/3 – пресни домати тип „кръгъл, червен (С. Crop 2020)“ – 6912,00 кг. нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 21019,06 лева, преизчислена в € /100 кг. на 155,48 € /100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 25.11.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Турция била 44,90 € /100 кг. След сравняване със С. на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 4028,51 лв.

-под № 3/3 пресни домати тип „Череша (Cherry Vinecrop 2020) – 355,20 кг. нето тегло, с код по КН: [ЕГН] и декларирана митническа стойност 1864.93 лева, преизчислена в € /100 кг., на 268.45 € /100 кг. Определената от Европейската комисия за дата 25.11.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Република Турция била 44,90 € /100 кг. След сравняване със С. на декларираната вносна стойност на стоките, митническите органи приели, че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-голяма. С оглед на това дружеството представило (внесло), на основание чл. 74, § 2 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, вр. чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 обезпечение в размер на 207,02 лева.

С писмо от 25.11.2020 г. /л.72/ дружеството - вносител било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация е длъжно да представи доказателства, че внесената стока е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност. С Молба от 23.12.2020 /л.26/ от името на

„О. фууд трейд Л.“ Г., чрез пълномощника „Ренус България“ ООД били представени доказателства: за извършени плащания към износителите; на какви цени са продадени стоките от тази партида.

След представяне на доказателствата и извършена проверка от страна на органа е установено следното:

- за стока № 1/3 - домати тип „Череша (Cherry Crop 2020)“, количество с общо нето тегло 1008,00 кг. е продадено на цена от 284,00 €/100 кг., с оглед на което митническият орган е заключил, че тази цена е по – висока от цената на придобиване, поради което митническите органи преценили, че е представено удовлетворяващо доказателство за условия за освобождаване на вносения депозит в размер на 587,49лв.

- за стока № 3/3 пресни домати тип „Череша (Cherry Vinecrop 2020), количество с общо нето тегло 355,20кг. е продадено на цена от 316,67 €/100 кг., с оглед на което митническият орган е заключил, че тази цена е по – висока от цената на придобиване, поради което митническите органи са преценили, че е представено удовлетворяващо доказателство за условия за освобождаване на вносения депозит в размер на 207,02лв.

- за стока № 2/3 – пресни домати тип „кръгъл, червен (С. Crop 2020)“, количество с общо нето тегло 6912,00кг. е продадено на цена от 168,00 €/100 кг., с оглед на което митническият орган е заключил, че тази цена е по – ниска от цената на придобиване, поради което митническите органи са преценили, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условия на освобождаване на вносения депозит в размер на 4028,51лв. Същият следвало да бъде задържан за заплащане на вносимото мито на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо с рег. № 32-178822/07.06.2021г. /л.23/ г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение за възникване на митническо задължение в частта за стоки № 2/3, като в частта за стока №№ 1/3 и 3/3, депозита в общ размер на 794,51 лв. ще бъде освободен.

В определения срок дружеството е депозирало възражение/молба от 07.07.2021г. /л.39/, срещу издаването на решение за усвояване на депозита за стока № 2/3 - пресни домати тип „кръгъл, червен (С. Crop 2020)“.

С процесното решение № Р. 3000-364/01.03.2022 г. /32-69104 /л.18 и сл./, административният орган е разпоредил за стока № 2/3 от митническата декларация - пресни домати тип „кръгъл, червен (С. Crop 2020)“ да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните по следния начин: клетка 4/6 (Дължим размер на вносното мито - А01): да се чете 4028,51 лв.; клетка ЕД 4/5 (ставка мито): да се чете 58,2828; клетка ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 11871,57 лв. да се чете 22792,32 лв.; клетка ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 2374,31 лева да се чете 4558,46 лв.

За „О. – Ф. Т. Л.“ Г. е определено задължение за заплащане на мито в размер на 4028,51лв по стока 2/3 от МД с МРН 20BG003009092744R0 от 25.11.2020, на основание чл.77, параграф 1, б. „а“, във вр. с чл.85, праграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и лихва за забава, на основание чл.114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изчислена от датата на възникване на задължението - 25.11.2020 г. до погасяването му.

Определена е част в размер на 4028,51лв. от общата сума от 4823,02лв. на учредения депозит да се използва за погасяване на митническото задължение и други публични държавни вземания, определени в т.2

Остатък в размер на 794,51 лв. е освободен на основание чл. 98, параграф 1 от Регламент (ЕС) №952/2013 от общата сума на учредения депозит в размер на 4823,02лв. Определено е че разликата от 2184,15лв. ДДС е недължимо внесена.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Допуснатата е съдебно - счетоводна експертиза със задачи да установи реалната покупна и продажна стойност на процесните стоки, заключението по която е изготвено от вещото лице С. К. и изслушано в с.з. 20.03.2024 г., неоспорено от страните. Според заключението, реално заплатената цена за стоките по фактура № Е34202000000440, предмет на процесната митническа декларация, съответстват на посочената във фактурата покупна стойност на стоките. Констатирано е, че в издадената фактура от турския доставчик, изрично са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена. Доставката е отразена в дневник покупки за месец ноември 2020 г. на дружеството. Осчетоводена е в счетоводните регистри, като е отразена и в дневник продажби на дружеството.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи :

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси, следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Съгласно Член 1, параграф 1, втора алинея от М., последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на

държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М..

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М.. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело С-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Н., С-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

По силата на чл.267, пар. 4 от ДФЕС, решението на СЕС е задължително и даденото тълкуване се прилага от момента, в който разтълкуваната норма е приложима.

Видно от даденото тълкуване по т.1 от диспозитива на решението на Съда на ЕС, настоящият съд не следва да разглежда факти и обстоятелства за свързаност между продавача - износител и купувача вносител в ЕС на процесната стока, като изключващи декларираната договорна стойност.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи

трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, като вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати. Поради това, преценката за доказване на условията за освобождаване на обезпечението, съответно на основанията за отхвърляне на декларираната договорна стойност на внесената стока, следва да се извърши според това дали представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, четвърта алинея от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 са достатъчни, да потвърдят достоверността на тази стойност.

В тази връзка в решението на Съда на ЕС по дело C-770/21 е посочено, че вносителят трябва да докаже не само, че продажбата на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на партидата потвърждават правилното определяне на посочените цени (т. 81, т. 82). В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по

отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/. Списъкът на документи не е изчерпателен, поради което Съдът на ЕС е посочил, че няма пречка, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на партидата, като например договор с износителя или друг еквивалентен документ за установяване на релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида (т. 85).

По тези съображения Съдът на ЕС, е приел, че чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 следва да се тълкува в смисъл, че когато представените от вносителя документи, посочени в аления четвърта на тази разпоредба, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида са достатъчни да докажат достоверността на декларирането договорна стойност, вносителят не може да бъде задължен да представя и писмен договор, който го обвързва с износителя или еквивалентен документ, в който се посочва цената, на която е внесената партида е закупена (т. 86).

В процесния случай освен фактурата, от вносителя са представени фактури за транспорт на стоката до територията на ЕС и транспорт след въвеждането ѝ в ЕС /л.66/, международна товарителница за автомобилен превоз на товари (CMR) /л.68/, сертификат за движение Е.1 /л.55/, износна митническа декларация от 20.11.2020 г, фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво /л.29/, стокови разписки за получаване на стоките /л.34/, потвърждения за получени доставки /л.33/, справка – калкулация за формиране на продажната цена на база придобивната цена, извлечения от счетоводни сметки за отразяване на осъществения внос и извършените продажби. В хода на съдебното производство са представени и отчетните регистри по ЗДДС на О. - Ф. Т. Л. Г., Германия – справки – декларации, дневници за покупки и продажби за м.11 и 12.2020 г., както и доказателство за плащане на цената.

Представените документи - фактура, преводни нареждания, потвърждения на заплатените суми, изходящи от вносителя, извлечения от счетоводните му книги, справки – декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби - не потвърждават обаче наличието на договорно правоотношение между турски доставчик и дружеството – вносител за

доставки на стоки по цена, съответстваща на декларираната. Освен фактурата, представените документи не съдържат каквото и да било волеизявление на износителя относно релевантните условия на договорното правоотношение, включително и относно цената на доставената стока.

С оглед тълкуването на чл. 75, § 5 и 6 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891, дадено в т. 1 от решението по дело С-770/21 и при положение, че в конкретния случай, вносителят не е избрал да определи митническата стойност на внесената партида вторичния метод по чл. 74, § 2, б. в) от М. в предвидените в тези разпоредби срокове, правилно митническите органи са приели, че следва да се задържи предоставеното обезпечение.

Представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, алинея четвърта от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се отнасят до транспорта на стоката, последващата ѝ продажба на митническата територия на ЕС, както и за обстоятелствата, при които е продадена на по-ниски цени след вноса. Посочените документи не съдържат каквито и да било данни за цената, на която е закупена внесената партида стока и не удостоверяват релевантните елементи на договорното правоотношение с износителя, поради което не са достатъчни да установят достоверността на декларираната договорна стойност на стоката. От това следва, че е изпълнено и третото, посочено от Съда на ЕС условие за отхвърляне на декларираната договорна стойност.

Във връзка с наведеното възражение от страна на жалбоподателя, че е представен еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида, настоящият състав приема, че в случая не са налице достатъчно документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената, на която е закупена стоката. Същевременно съдът намира, че такива документи не могат да са тези, посочени в писмените бележки на жалбоподателя, а именно фактура, преводни нареждания, потвърждения за заплатените суми, счетоводни записи, справки-декларации по ЗДДС и дневници за покупко-продажби. Действително, от тях може да се направи извод за наличието на валидно договорно отношение /което и не се спори по делото/, но спорно по делото е именно един от елементите на това правоотношение, като за този елемент, както е изложено и по-горе, следва да се представят допълнителни доказателства за установяването му, каквито не са представени по делото.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело С-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи

у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

В казуса по делото, За стока № 2/3 – пресни домати тип череша, представените фактури за последващи продажби сочат, че доматите са продадени на цена от 168 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи в митническа декларация с МРН 20BG003009092744R0 от 25.11.2020г.), изчислени на 168,60 €/100 кг. (виж формула на стр. 7 от Решение № Р. 3000-364/01.03.2022 г./ 32-69104, ред 15 от горе надолу).

Правилен е изводът в оспореното решение, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стока № 2/3 депозит в размер на 4028,51 лв. е задържан за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. За тази стока декларираната договорна стойност е в размер на 155,48 €/100 кг., при С. за домати с произход Турция за дата 25.11.2020г. в размер на 44,90 €/100 кг. Следователно, освен последващата продажба на загуба, за стока № 2/3, декларирана договорна стойност е с 110,58 евро повече от С., която разлика е повече от 50 %. При размер на С. 44,90 €/100 кг, 50 % от тази стойност е в размер на 22.45 евро, а до 50% - 89,82 евро. Декларираната договорна стойност в размер на 155,48 €/100 кг., е 346,28 % спрямо С. за деня в размер на 44,90 €/100 кг.

Съгласно т. 91 от това решение при условията на т. 90 е без значение автентичността на документите, представени с цел да се удостовери достоверността на декларираната стойност.

Предвид изложеното съдът намира, че посоченото по-горе превишение от над 50% е достатъчно, за да породи съмнения за достоверността на декларираната стойност. Когато се продава на

по-ниски цени от договорената стойност, т.е. в случаите когато е налице превишение до 50% е достатъчна продажба на загуба, за да породи съмнения у митническите органи, които да обосноват искане за представяне на доказателства /т. 3 от решението на СЕС и описани по-горе/. Посочените в т. 90 и 91 хипотези са различни и това не може да изключи мотивите по т. 3 от решението. Както следва от т. 91 при превишение над 50 % митническите органи не следва да зачетат автентичността на представените документи относно договорната стойност на декларираната стоки, като е без значение че тази автентичност не е оспорена от митническите органи – хипотеза, която е различна от тази, при която е налице превишение с до 50%. В хипотезата на т. 91 и т. 92 приложение следва да намери т. 93 - вносителят да докаже, че партидата е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. В този смисъл е и практиката на ВАС, обективизирана в Решение № 10232/26.10.2023 г. по адм. д. № 2421/2023 г.; Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. д. № 1852/2023г.; Решение № 11757/29.11.2023 г. по адм. д. № 9654/2022 г.; Решение № 12396/12.12.2023 г. по адм. д. № 6068/2022 г.; Решение № 1432/07.02.2024 г. по адм. д. № 10718/22 г. и др.

При тези факти и с оглед постановеното решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз следва да се приеме, че вносителят „О. Ф. Т. Л.“ Г. не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

За пълнота следва да се отбележи, че след като е безспорно установено, че вносителят не е представил удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката, като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция, съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891, законосъобразно с оспорения административен акт митническият орган е изключил декларираната договорна стойност на партида внесени домати (пресни, тип кръгъл червен). Процесните стоки не са декларирани например като биопродукт, което да обоснове високата цена, която е заявил вносителя, напротив – в представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за домати е посочено качество първо, а не екстра.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

*Предвид изложеното и на основание чл. 220 от ЗМ,
Административен Съд С. - град, III отделение, 73-ти състав,*

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. Ф. Т. Л.“ Г. – дружество, регистрирано във Федерална република Германия, против Решение № 3000-364/01.03.2022 г. /32-69104, издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница – П., при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „О. Ф. Т. Л.“ Г. да заплати на Агенция „Митници“ разноси в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: